

[Miljøministeren]

forsøg på en Brundtlandlov. Jeg tror, at det er det første virkelig gennemarbejdede forsøg på at få en Brundtlandtankegang omkring en ressource, nemlig vand, hvor vi har prøvet på at tilgodese det økologiske og det samfundsmæssige. Det er det, der er Brundtlandtankegangen. Det er jo ikke kun den økologiske tankegang. Det er nemlig også sammenhængen mellem det økologiske og det samfundsmæssige. Det er det, vi har forsøgt her, og selvfølgelig synes jeg, at forsøget er faldet vel ud.

Fru Dorte Bennedsen spørger, om det stærkt beskære ministerium nu kan klare tingene. Hvis det er Miljøministeriet, fru Dorte Bennedsen hentyder til, så fatter jeg ikke, hvad fru Dorte Bennedsen mener. Dette »stærkt beskære ministerium« var det ministerium, der faktisk havde en rammeforøgelse på 200 mio. kr., da vi gik fra 1988 til 1989. Det er ikke noget stærkt beskåret ministerium.

Måske mener fru Dorte Bennedsen, at det er beskåret med hensyn til personale, eller jeg ved ikke, hvad fru Dorte Bennedsen er inde på med det. Det er da klart, at der er et samspil mellem ministeriets opgaver og de opgaver, vi lægger ud til kommuner og amter. Vi vil jo netop ansvarliggøre kommuner og amter noget mere.

Ministeriet mener selvfølgelig, at vi kan magte de opgaver, vi påtager os, ved hjælp af denne lovgivning, og det er selvfølgelig det, der ligger til grund for det.

Så siger fru Dorte Bennedsen, at der ikke er megen sammenhæng mellem decentraliseringen og ansvarliggørelsen og så det, at vi giver sommerhusejere, folkepensionister, der har haft et sommerhus i 10 år, en ret til at bosætte sig. Jamen indimellem skal man selvfølgelig give mennesker nogle grundlovssikrede rettigheder. Det er måske lidt dramatisk at kalde det her en grundlovssikret rettighed, men jo da i hvert fald en rettighed, lige så vel som vi siger, at der skal være en folkeskole. Vi overlader det jo til kommunerne, hvordan de vil udmønte folkeskoleloven, men det er altså en ret for ethvert barn at komme i en folkeskole. På samme måde kan vi sige, at her er tale om en ret.

Her tror jeg måske, at vi har nogle af de større konfliktsammenstød med Socialdemokraterne. Vi mener faktisk, at der skal være nogle rettigheder af denne type for de enkelte mennesker, og at det ikke skal overlades til kommuner og amter at forvalte alting. Der skal også være nogle grundlovssikrede rettigheder.

Jeg vil i øvrigt sige, at dér, hvor der er tale om dispensationsmuligheder, f.eks. hvor man kun har haft et sommerhus i 5 år, er det op til kommunerne. Det er den måde, vi har ment det var bedst at vi forvaltede dette på.

Fru Dorte Bennedsen havde nogle ord om »manipulerende bemærkninger«, og dem er jeg selvfølgelig meget ked af at høre. Jeg kan godt sige til fru Dorte Bennedsen, at vi selvfølgelig ikke med nogen af de bemærkninger, vi har lavet, på nogen måde har villet være manipulerende. Hvis der er oplysninger, som vi mangler – nu vil jeg holde mig til det meget overordnede plan – så vil vi naturligvis komme ind på dem i forbindelse med førstebehandlingen eller udvalgsarbejdet.

Der har ikke fra vores side været forsøg på at skjule noget som helst. Tværtimod kan vi vel sige, at hele denne proces har været det modsatte, nemlig en meget åben proces, og det har jo altså givet anledning til, at nogle har kunnet sige et og andet.

Jeg mener faktisk, at det værktøj, vi skaber her, er et udtryk for, at vi handler. Der kommer bl.a. vandløbsloven, som er en Brundtlandlov, og der kommer den renere teknologi. Det er et udtryk for handlinger i forbindelse med industrien. Det er meget handlingsorienteret. Vi har jo allerede med kemikalieloven sat de første skibe i søen med hensyn til renere teknologi, og det er så det, vi følger op her. Vi har ikke taget alle mulige andre sektorer med. Vi skal jo heller ikke afslutte hele miljødebatten på en enkelt fredag, så derfor har vi ikke rundet hele verden her, men har koncentreret os om det, vi kunne kalde værktøjet.

Til hr. Ole Bernt Henriksen, som startede med at sige, at han ikke var enig med mig, vil jeg dog alligevel godt sige tak for talen, for det var jo heldigvis – det regnede jeg også med – en speciel måde, hr. Ole Bernt Henriksen var uenig med mig på.

Jeg tror i virkeligheden, at jeg allerede har kommenteret en hel del af det, som hr. Ole Bernt Henriksen var inde på, herunder at miljøpolitikken er blevet meget international og har fået et stort politisk, internationalt tilsnit og derfor på en helt anden måde end tidligere indgår i samfundsdebatten.

Jeg vil også sige, at de begrænsninger, vi mennesker vil opleve på Jorden i fremtiden, vil være af miljøpolitisk art. Det kan godt være, at